

รายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน
ประจำปีการศึกษา 2560

คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ 31 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม 2560

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ จัดตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 และมีการพัฒนามาเป็นลำดับ ดังนี้ พ.ศ. 2500 จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาพาณิชยการ พ.ศ. 2507 จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาการเลขานุการ พ.ศ. 2510 เปิดแผนกวิชาการบัญชี ระดับ ปวส. พ.ศ. 2518 เปิดแผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาการจัดการ ระดับ ปวส. พ.ศ. 2534 เปิดแผนกวิชาการท่องเที่ยว ระดับ ปวส. พ.ศ. 2543 ยกเลิกการรับนักศึกษาในระดับ ปวช. และพัฒนาการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2549 คณะบริหารธุรกิจและคณะศึกษาทั่วไปถูกจัดให้อยู่เป็นคณะเดียวกันโดยเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์” เมื่อวันที่ 8 มกราคม ปีพ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่งขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และในกฎกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในส่วนของงานด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้แบ่งคณะเป็น 4 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ แต่ละคณะมีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ปัจจุบัน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ เปิดการเรียนการสอน ใน 6 พื้นที่ คือ เชียงใหม่ เชียงราย ตาก น่าน พิชณุโลก และลำปาง โดยแต่ละพื้นที่มีหัวหน้าสาขา เป็นผู้บริหารงาน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ประกอบด้วย 3 สาขาหลัก คือ สาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาศิลปศาสตร์ ซึ่งรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนใน ระดับปริญญาตรีจำนวน 6 หลักสูตร และระดับปริญญาโทจำนวน 1 หลักสูตร นอกจากนี้ยังรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปของทุกหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาษาตะวันออก ภาษาตะวันตก และพลศึกษาและนันทนาการ

ปรัชญา :

บริหารงานแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ และหลักธรรมาภิบาล

ปณิธาน :

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์

“เป็นคนดี มีความรอบรู้ มุ่งมั่นสื่อสารสัมพันธ์ ก้าวทันเทคโนโลยี”

วิสัยทัศน์ :

ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ มีคุณธรรมเชี่ยวชาญเทคโนโลยี ขับเคลื่อนพลังประชาคมสู่มาตรฐานสากล

พันธกิจ :

1. จัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีทักษะวิชาชีพ เทคโนโลยี และพัฒนาตนเองได้
2. บูรณาการวิจัย นวัตกรรม ที่สร้างองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน นำสู่การเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
3. บริการวิชาการ มุ่งเน้นถ่ายทอดองค์ความรู้หรือนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน สังคม
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา สืบสานคุณค่าของสังคมกับสิ่งแวดล้อม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นพัฒนาองค์กรสู่องค์กรคุณภาพ (HPO)

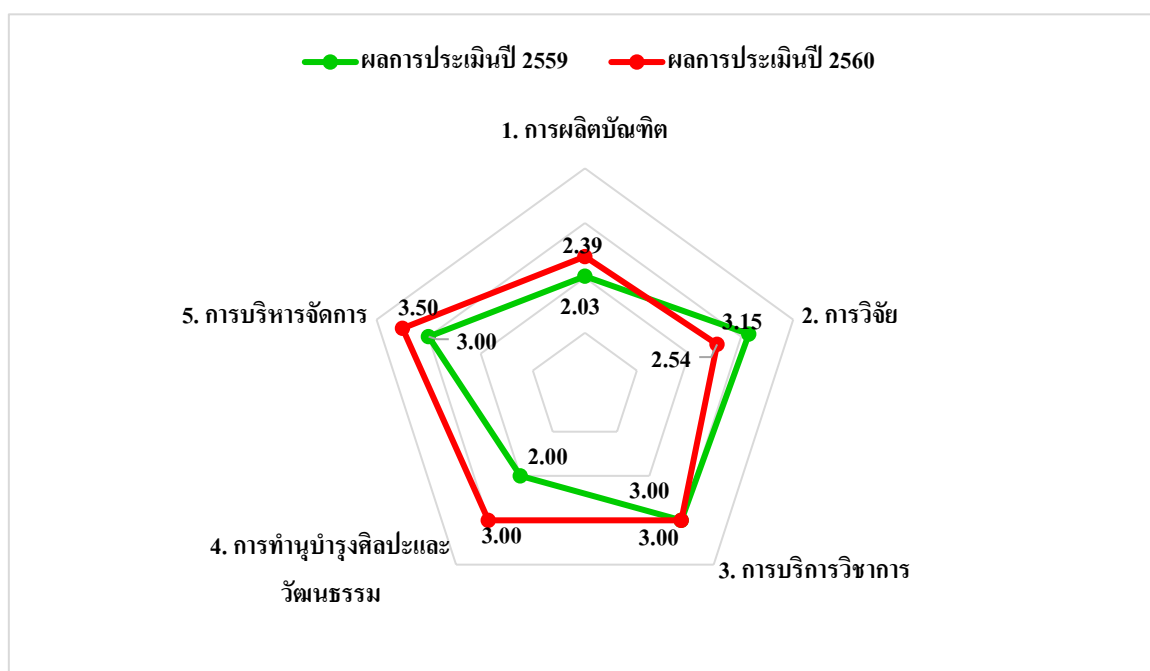
ตารางการวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
1. การผลิตบัณฑิต	6	2.21	3.00	1.71	2.39	ต้องปรับปรุง
2. การวิจัย	3	2.59	3.00	2.04	2.54	พอใช้
3. การบริการวิชาการ	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
5. การบริหารจัดการ	2	-	3.50	-	3.50	พอใช้
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ	13	2.31	3.14	1.88	2.69	พอใช้
ผลการประเมิน		ต้องปรับปรุง	พอใช้	ต้องปรับปรุง		

ผลการดำเนินการของคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า ผลการดำเนินการในภาพรวม ได้คะแนนเฉลี่ย 2.69 อยู่ในระดับพอใช้ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต ได้คะแนนเฉลี่ย 2.39 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง องค์ประกอบ

ที่ 2 การวิจัย ได้คะแนนเฉลี่ย 2.54 อยู่ในระดับพอใช้ องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.50 อยู่ในระดับพอใช้

เมื่อพิจารณาเชิงระบบ ปัจจัยนำเข้า ได้คะแนนเฉลี่ย 2.31 ผลการประเมินอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ด้านกระบวนการ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.14 อยู่ในระดับพอใช้ และด้านผลลัพธ์ ได้คะแนนเฉลี่ย 1.88 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง

ผลจากการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2559 -2560 พบว่า

- องค์ประกอบที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิต ผลการดำเนินงานปี 2560 ดีขึ้นกว่าปี 2559 จากคะแนน 2.03 เป็น 2.39
- องค์ประกอบที่ 2 ด้านการวิจัย ผลการดำเนินงานลดลงจาก 3.15 เป็น 2.54
- องค์ประกอบที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ ผลการดำเนินงานคงเดิม
- องค์ประกอบที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลการดำเนินงานดีขึ้นจาก 2.00 เป็น 3.00
- องค์ประกอบที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ ผลการดำเนินงานดีขึ้น จาก 3.00 เป็น 3.50

แสดงถึงความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะ แต่สำหรับด้านการวิจัย คณะควรให้ความสนใจในการจัดหาแหล่งทุน และผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าในระดับสูงเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในภาพรวม

จุดเด่น :

ผู้บริหาร บุคลากร มีความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นอย่างดี มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานในคณะ และใส่ใจในการปฏิบัติ แต่ขาดความรู้ในบางประเด็น ผู้ปฏิบัติงานใช้ความพยายาม อย่างมากโดยดำเนินการหลากหลายรูปแบบจนในที่สุดได้ผลลัพธ์ เช่น แผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคลและแผนพัฒนาด้านภาษา แต่เป็นการลงทุนกับผลลัพธ์มากเกินไป

ข้อเสนอแนะ :

1) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ความเชื่อมโยงระหว่างคณะกับคณะในเขตพื้นที่ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ร่วมกัน ปัญหาของความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของคณะและเขตพื้นที่ ควรเสนอให้ผู้บริหารระดับสูงได้เข้ามาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข มิฉะนั้นแล้วคณะและเขตพื้นที่จะไม่สามารถทำงานให้บูรณาการเป็นกิจกรรมเดียวกันได้

2) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรและคณะ ร่วมกันระหว่างคณะบริหารธุรกิจฯ กับเขตพื้นที่ที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ ให้เข้าใจวิธีการปฏิบัติร่วมกัน และคณะต้องกระจายกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังเขตพื้นที่ ตั้งแต่แผนกลยุทธ์ กิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่ตอบโจทย์ของคณะและเขตพื้นที่ ตั้งแต่การแผน การกำหนดระบบและกลไกในการปฏิบัติงาน การนำแผนสู่การปฏิบัติ การกำกับติดตาม การประเมินความสำเร็จของแผนและโครงการ ทุกอย่างต้องทำงานให้เป็นเนื้อเดียวกัน และดำเนินการในรูปแบบเดียว เพื่อจะประเมินความสำเร็จของกิจกรรมโครงการและแผนให้บรรลุตามเป้าหมายได้

3) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรสร้างความเข้าใจในหลายประเด็นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพหลักสูตร การประกันคุณภาพคณะ ตัวอย่างเช่น การบูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัย การทวนสอบ เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ตลอดจนการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการการบริหารจัดการของคณะ ตั้งแต่การนำแผนสู่การปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม การประเมินความสำเร็จของแผน การประเมินความสำเร็จของโครงการ การกำกับติดตามตรวจสอบ การนำผลการประเมินสู่การปรับปรุง การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้ ฯลฯ และการทำงานควรมีการวางแผน ออกแบบกระบวนการ กำกับติดตามการทำงานทั้งในระดับหลักสูตรและคณะอย่างเป็นระบบ เช่น พิมพ์ดีด การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การเตรียมความพร้อมด้านทักษะเพื่อใช้ในวิชาชีพ รวมทั้งการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ในช่วงเวลาที่มีโอกาส เพื่อปรับวิธีคิดและการแก้ปัญหาตัดสินใจในสภาพจริงของการทำงาน

2. รายนามคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	รหัส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรานี พรรณวิเชียร	ประธานฯ	U570009
ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์	กรรมการ	U570621
รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ บัวเจริญ	กรรมการ	U570081

3. บทนำ

3.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานของคณะ

คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ จัดตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 และมีการพัฒนามาเป็นลำดับ ดังนี้ พ.ศ. 2500 จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาพาณิชยการ พ.ศ. 2507 จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาการเลขานุการ พ.ศ. 2510 เปิดแผนกวิชาการบัญชี ระดับ ปวส. พ.ศ. 2518 เปิดแผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาการจัดการ ระดับ ปวส. พ.ศ. 2534 เปิดแผนกวิชาการท่องเที่ยว ระดับ ปวส. พ.ศ. 2543 ยกเลิกการรับนักเรียนระดับ ปวช. และพัฒนาการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2549 คณะบริหารธุรกิจและคณะศึกษาทั่วไปถูกจัดให้อยู่เป็นคณะเดียวกันโดยเปลี่ยน ชื่อเป็น “คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์” เมื่อวันที่ 8 มกราคม ปีพ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่งขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และในกฎกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในส่วนของงานด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้แบ่งคณะเป็น 4 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ แต่ละคณะมีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ปัจจุบัน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ เปิดการเรียนการสอน ใน 6 พื้นที่ คือ เชียงใหม่ เชียงราย ตาก น่าน พิชญ์โลก และลำปาง โดยแต่ละพื้นที่มีหัวหน้าสาขา เป็นผู้บริหารงาน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ประกอบด้วย 3 สาขาหลัก คือ สาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาศิลปศาสตร์ ซึ่งรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนใน ระดับปริญญาตรีจำนวน 6 หลักสูตร และระดับปริญญาโทจำนวน 1 หลักสูตร นอกจากนี้ยัง

รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปของทุกหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาษาตะวันออก ภาษาตะวันตก และพลศึกษาและนันทนาการ

ปรัชญา :

บริหารงานแบบมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ และหลักธรรมาภิบาล

ปณิธาน :

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์

“เป็นคนดี มีความรอบรู้ มุ่งมั่นสื่อสารสัมพันธ์ ก้าวทันเทคโนโลยี”

วิสัยทัศน์ :

ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ มีคุณธรรมเชี่ยวชาญเทคโนโลยี ขับเคลื่อนพลังประชาคมสู่ มาตรฐานสากล

พันธกิจ :

- 1) จัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งเน้น ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีทักษะวิชาชีพ เทคโนโลยี และพัฒนาตนเองได้
- 2) บูรณาการวิจัย นวัตกรรม ที่สร้างองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน นำสู่การ เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
- 3) บริการวิชาการ มุ่งเน้นถ่ายทอดองค์ความรู้หรือนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของ ชุมชน สังคม
- 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา สร้างสมดุลของสังคมกับสิ่งแวดล้อม
- 5) บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นพัฒนาองค์กรสู่องค์กรคุณภาพ (HPO)

มีหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน จำนวน 7 หลักสูตร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี 6 หลักสูตร และระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร

จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 7,970 คน มีอาจารย์ทั้งหมด 379 คน โดยมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ 60 คน และรองศาสตราจารย์ 4 คน มีบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมด 42 คน

ได้รับงบประมาณทั้งหมด 149,469,237 บาท โดยเป็นงบประมาณแผ่นดิน 70,490,532 บาท และงบประมาณรายได้ 78,978,705 บาท

มีสถานที่จัดการเรียนการสอนในทุกเขตพื้นที่ คือ

- 1) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
128 ถนนห้วยแก้ว ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300
คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา (จอมทอง)
199 หมู่ 21 ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ 50160
- 2) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
599 หมู่ 10 ตำบลทรายขาว อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
- 3) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ดาก
41/1 ถนนพหลโยธิน ตำบลไม้งาม อำเภอเมือง จังหวัดดาก 63000
- 4) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
59 หมู่ 13 ตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน 55000
- 5) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พิษณุโลก
52 หมู่ 7 ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
- 6) คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
200 หมู่ 17 ตำบลพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52000

4. วิธีประเมิน

4.1 การวางแผนและการประเมิน (ก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจเยี่ยม)

1) การวางแผนก่อนการประเมิน

ประธานคณะกรรมการได้เชิญผู้ประเมินมาประชุมปรึกษาหารือโดยมอบหมายให้ผู้ประเมินแต่ละท่านให้อ่านแบบรายงานการประเมินตนเองของคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และประมาณการคะแนนขั้นต้นจากผลประเมินก่อนเข้าประชุม และกรรมการได้ปรึกษาหารือสรุปผลลัพท์จากการอ่านเอกสารแบบรายงานการประเมินตนเอง และขอเอกสารบางส่วนเพิ่มเติมจากคณะ เช่น สุ่มขอรายงานผลการตรวจประเมินระดับหลักสูตร หลังจากนั้นได้มีการจัดทำโปรแกรมการตรวจประเมินในระยะเวลา 2 วัน เสนอให้กรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา

2) ระหว่างการประเมิน

คณะกรรมการประเมินได้เริ่มตรวจสอบเอกสารเชิงปริมาณเพื่อเป็นการทวนสอบความถูกต้องของตัวบ่งชี้ที่ระบุข้อมูลเชิงปริมาณทั้งหมด หลังจากนั้นคณะกรรมการได้มีการประเมินในตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักพิชฌุพิจารณา มีการประเมินร่วมกันปรึกษาหารือ สรุปผลร่วมกันในแต่ละตัวบ่งชี้ในรายองค์ประกอบ และสรุปจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะ ในรายองค์ประกอบ รวมทั้งข้อเสนอแนะในภาพรวม ที่เสนอให้กับคณะดำเนินการ

3) หลังการตรวจเยี่ยม

คณะกรรมการประเมิน ได้สรุปผลข้อมูลจากการประเมินทั้งหมดให้กับคณบดี รองคณบดี ผู้บริหาร อาจารย์ ได้รับทราบ และตอบข้อสงสัย รวมทั้งให้แนวทางในการแก้ปัญหา ทำให้ผู้รับการประเมินมีความพึงพอใจและมีข้อมูลเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงในปีต่อไป

4.2 วิธีการตรวจสอบและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล มีการขอคู่มือเอกสารหลักฐานบางส่วนที่เป็นหลักฐานสำคัญในการติดตามผลลัพท์ มีการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิต ชุมชน ศิษย์เก่า ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน รวมทั้งนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อยืนยันการปฏิบัติงานจากผู้รับบริการจริงและผู้ปฏิบัติ เพื่อให้ข้อมูลที่รวบรวมทั้งการตัดสินผลมีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

5. ผลการประเมิน

5.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย กำหนดไว้	คะแนนประเมิน ปี 2559	คะแนนประเมิน ปี 2560	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิต				
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	3 คะแนน	1.65	1.71	
1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ 16	1.61	1.83	
1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ 30	1.45	1.41	
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ	5 คะแนน	2.50	3.39	
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	6 ข้อ	3.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1, 3, 6
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	6 ข้อ	2.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1, 2, 3
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 1		2.04	2.39	
องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย				
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์	6 ข้อ	4.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 2-5
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	วิทย์ 60,000 บาท/ คน สังคม 25,000 บาท/คน	2.77	2.59	
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	3.50 คะแนน	2.67	2.04	
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2		3.15	2.54	
องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการ				
3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	6 ข้อ	3.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1, 3, 6
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3		3.00	3.00	
องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	6 ข้อ	2.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1,2,3,6
คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบที่ 4		2.00	3.00	
องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการ				
5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	7 ข้อ	3.00	3.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1, 4, 7
5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร	6 ข้อ	3.00	4.00	ข้อที่ทำได้ ข้อ 1-5
คะแนนเฉลี่ย องค์ประกอบที่ 5		3.00	3.50	
คะแนนเฉลี่ย (13 ตัวบ่งชี้)		2.51	2.69	
ระดับคุณภาพ		พอใช้	พอใช้	

5.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
1. การผลิตบัณฑิต	6	2.21	3.00	1.71	2.39	ต้องปรับปรุง
2. การวิจัย	3	2.59	3.00	2.04	2.54	พอใช้
3. การบริการวิชาการ	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	1	-	3.00	-	3.00	พอใช้
5. การบริหารจัดการ	2	-	3.50	-	3.50	พอใช้
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ	13	2.31	3.14	1.88	2.69	พอใช้
ผลการประเมิน		ต้องปรับปรุง	พอใช้	ต้องปรับปรุง		

5.3 ข้อเสนอแนะรายองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิต

จุดที่ควรพัฒนา :

1) มหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตร ยังขาดการติดตามการรับทราบประเด็นจาก สกอ. ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะการปรับปรุงที่มีการเปลี่ยนชื่อหลักสูตร ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถกู้เงิน กยศ. ได้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนในอนาคต

2) ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร (ตัวบ่งชี้ที่ 1.1) จำนวน 2 หลักสูตร ส่งผลให้การกำกับมาตรฐานหลักสูตรในระดับคณะไม่ผ่าน (ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ข้อ 6) และมีผลต่อการกำกับมาตรฐานหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่ผ่านด้วย

3) คณาจารย์มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการจำนวนน้อย ขาดการสนับสนุนและการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบและชัดเจน ทั้งทางด้านคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ

4) คณะยังขาดระบบกลไกและการวางแผนการให้บริการนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่งผลให้การพัฒนานักศึกษาไม่เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5) การให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่ายังขาดความชัดเจนไม่สะท้อนผลการดำเนินการในภาพรวม

6) การจัดทำแผนพัฒนาและกิจกรรมนักศึกษายังขาดความชัดเจนทั้งด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดความสำเร็จ ทำให้ไม่สามารถสะท้อนการเสริมสร้างบัณฑิตพึงประสงค์ อีกทั้งการประเมินผลสำเร็จเป็นเพียงการประเมินปัจจัยนำเข้าด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ไม่สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

1) คณะ และหลักสูตร ควรมีการติดตาม การปรับปรุงหลักสูตรให้ สกอ. รับทราบ และมีรหัสหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาสามารถกู้ยืม กยศ. ได้ รวมทั้งหาแนวทางช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเงิน นอกจากนี้ควรมีการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของการปรับปรุงหลักสูตร การรวมสาขาวิชาเป็นแขนงวิชาและเขตพื้นที่

2) คณะควรให้ความสำคัญและกำกับติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในประเด็นของคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาปี 2558 อีกทั้งควรให้ความรู้ ความเข้าใจและการสนับสนุนการบริหารหลักสูตร เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้กับนักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

3) คณะ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการวางกรอบอัตรากำลังที่สมดุลกับหลักสูตรที่เปิดสอนในปัจจุบัน มีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมพัฒนาคณาจารย์ที่ชัดเจน กำหนดแผนพัฒนาเป็นรายบุคคล (IDP) มาสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่เชื่อมโยงทั้งคณะ ตั้งแต่ระดับหลักสูตร โดยเฉพาะการศึกษาต่อ การส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้ความช่วยเหลือจัดลำดับความสำคัญเป็นรายบุคคล มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน

4) คณะควรวางแผนและสร้างระบบและกลไกการให้บริการ โดยอาจต้องพิจารณาโครงสร้างของคณะ ศึกษาหาความต้องการของการให้บริการของนักศึกษา มีการวางแผนและดำเนินการให้บริการที่เหมาะสม มีการประเมินผลคุณภาพการให้บริการในแต่ละด้าน เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการ และการให้ข้อมูลแหล่งของหน่วยงานของการให้บริการ เพื่อให้เหมาะสม ตามความคาดหวังของนักศึกษา การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพ

5) คณะ ควรจัดให้มีการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า เพิ่มมากขึ้น โดยอาจมีการสำรวจความต้องการ โดยเฉพาะประเด็นความรู้และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการประกอบอาชีพของศิษย์เก่า

6) คณะ ควรมีการทบทวนการจัดทำแผนพัฒนานักศึกษาที่เชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และเขตพื้นที่ มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนและกิจกรรม โดยเน้นความสำเร็จด้านผลลัพธ์ที่เกิดกับนักศึกษา ทั้งทางด้านบัณฑิตพึงประสงค์ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งมีการประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผนและกิจกรรมเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมและแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นบัณฑิตที่สามารถประกอบอาชีพในอนาคต

องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย

จุดที่ควรพัฒนา :

ผลการวิจัยไม่มีทิศทาง การวิจัยที่สะท้อนถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของสาขาและคณะ บริหารธุรกิจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

- 1) ควรมีการกำหนดทิศทาง การวิจัยของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของคณะ และผลักดันไปปรับให้สอดคล้องกับศักยภาพของบุคลากร งบประมาณ ตลอดจนสะท้อนถึงผลงานของคณะ ควรวิเคราะห์หาศักยภาพของบุคลากรและความสามารถเฉพาะด้านเพื่อกำหนดทิศทางงานวิจัยของแต่ละสาขา แล้วส่งเสริมให้ได้โจทย์งานวิจัยที่สนับสนุนการบูรณาการสู่ชุมชนและสังคมต่อไป
- 2) คณะควรสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ทุกคนในคณะทำงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นงานวิจัยทางบูรณาการหรือหาแหล่งทุนจากภายนอก เพื่อสร้างงานวิจัยที่มีคุณค่าในระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งควรให้ผลงานวิจัยกระจายสู่บุคลากรในคณะอย่างทั่วถึง ไม่ใช่เน้นวิจัยเพียงบางกลุ่ม บางคน ซึ่งเป็นบุคลากรเพียงไม่กี่ในคณะ

องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการ

จุดที่ควรพัฒนา :

ผลการวิจัยไม่มีทิศทาง การวิจัยที่สะท้อนถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของสาขาและคณะ บริหารธุรกิจ ถึงแม้ว่า จะมีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน แต่ไม่สามารถนำสู่การปฏิบัติในโครงการ กิจกรรมด้านบริการวิชาการที่ประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

- 1) ควรมีการกำหนดทิศทางแผนกลยุทธ์ด้านการบริการวิชาการให้ชัดเจน กำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแผนบริการวิชาการด้านชุมชนในแต่ละปี ไปจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี และเชื่อมโยงสู่

โครงการ/กิจกรรม เพื่อนำสู่การปฏิบัติได้ ควรมีการกำหนดตัวบ่งชี้การหารายได้ด้านบริการวิชาการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้คณะ

2) ควรมีการกำกับติดตามเพื่อนำผลไปดำเนินการประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านบริการวิชาการที่กำหนดไว้

องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จุดที่ควรพัฒนา :

คณะบริหารธุรกิจมีการนำแผนกลยุทธ์ด้านศิลปะวัฒนธรรม มาเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินงานตามแผน มีตัวบ่งชี้รองรับความสำเร็จของแผน แต่การจัดโครงการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมยังขาดการประเมินความสำเร็จของโครงการ และยังไม่มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

คณะบริหารธุรกิจควรนำตัวบ่งชี้จากแผนกลยุทธ์มาเป็นปัจจัยหลักนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินกิจกรรมโครงการให้ตอบโจทย์ตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ด้านศิลปะวัฒนธรรมดังกล่าว และควรมีการจัดทำโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จของโครงการ และนำผลการประเมินแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปปรับปรุงการดำเนินงานในปีต่อไป และทำให้การดำเนินการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นกว่าเดิม

องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการ

จุดที่ควรพัฒนา :

1) การคำนวณต้นทุนต่อหน่วยของแต่ละหลักสูตร ทั้งในส่วนของจัดการเรียนการสอนในคณะ กับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรในแต่ละพื้นที่ ต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรแต่ละหลักสูตรไม่เท่ากัน มหาวิทยาลัยไม่ได้แยกพื้นที่ของแต่ละหลักสูตร ทำให้คณะไม่สามารถวิเคราะห์ตัวเลขแต่ละตัวว่ามาจากกิจกรรมใด จะได้นำไปสู่การพิจารณาต้นทุนของการบริหารจัดการแต่ละหลักสูตรได้

2) บุคลากรของคณะยังไม่เข้าใจด้านการบริหารความเสี่ยงและการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

3) คณะมีการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร แต่การดำเนินการยังไม่ชัดเจนเพราะอยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนแผนกลยุทธ์ของคณะ และมีปัญหาด้านการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละเขตพื้นที่

4) คณะยังขาดการกำกับติดตามหลักสูตรทุกหลักสูตรให้มีคุณภาพ เนื่องจากมีบางหลักสูตรไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินหลักสูตรตามมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 1

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา :

1) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรเข้าใจวิธีการคำนวณการคิดต้นทุนต่อหน่วยของทุกหลักสูตรในคณะและทุกหลักสูตรของคณะในเขตพื้นที่ นอกจากนี้ได้เข้าใจการคิดต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรแต่ละหลักสูตรแล้ว ต้องพิจารณาต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตร ถ้านำมาวิเคราะห์ต้นทุนตามพันธกิจ 4 ด้าน การพัฒนานักศึกษา การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ และนำมาวิเคราะห์ความคุ้มค่าของหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโอกาสทางการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรเดียวกันในหน่วยงานอื่น ๆ

2) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรของคณะในการบริหารความเสี่ยง ตั้งแต่การกำหนดประเด็นความเสี่ยง ว่าเป็นปัญหา การควบคุมภายในความเสี่ยง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โอกาสและความรุนแรงของปัญหา นำข้อมูลมาบริหารความเสี่ยง กำกับติดตามผลการดำเนินงานความเสี่ยงโดยผู้บริหาร และสุดท้ายต้องมีประเด็นความเสี่ยงลดลง

3) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ด้านการจัดการความรู้ โดยแบ่งเป็นเรื่อง การเรียนการสอน งานวิจัย งานบริการนักศึกษา โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำ Tacit Knowledge มาปรับเป็น Explicit Knowledge และมีการนำกระบวนการจัดทำองค์ความรู้ 7 ขั้นตอนของการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีการแลกเปลี่ยนกันมากพอจนเกิดองค์ความรู้ใหม่ขึ้น

4) คณะบริหารธุรกิจฯ ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามหลักสูตรที่เข้มแข็งเข้ามา กำกับดูแลการดำเนินการของทุกหลักสูตร เพื่อช่วยในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และมีการดูแลหลักสูตรในพื้นที่ให้มีมาตรฐานเดียวกันกับหลักสูตรในส่วนกลาง และหาวิธีการบริหารความเสี่ยงของทุกหลักสูตรอย่างเป็นระบบ